

Λατίνος Πατριάρχης Ιεροσολύμων: “Ο Χριστός δεν απουσιάζει από τη Γάζα”

/ [Επικαιρότητα](#)

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος και ο Λατίνος Πατριάρχης Ιεροσολύμων Καρδινάλιος Πιερμπατίστα Πιτζαμπάλλα παραχώρησαν σήμερα στις 11:00 το πρωί κοινή συνέντευξη Τύπου στο Κέντρο Notre Dame Ιεροσολύμων, Ιερουσαλήμ.

Μεταξύ άλλων ο Λατίνος Πατριάρχης Ιεροσολύμων τόνισε ότι “ο Χριστός δεν απουσιάζει από τη Γάζα” και σημείωσε emphaticά ότι “είναι σημαντικό να τονίσουμε και να επαναλάβουμε ότι η αποστολή μας δεν είναι για μια συγκεκριμένη κοινότητα, αλλά για όλους. Τα νοσοκομεία, τα καταφύγια, τα σχολεία, οι ενορίες μας – ο Άγιος Πορφύριος, η Αγία Οικογένεια, το Αραβικό Νοσοκομείο Al-Ahli, η Caritas – είναι χώροι συνάντησης και διαμοιρασμού για όλους: Χριστιανοί, μουσουλμάνοι, πιστοί, αμφισβητίες, πρόσφυγες, παιδιά”.

Αναλυτικά η δήλωση του Λατίνου Πατριάρχη:

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,

Ο Πατριάρχης Θεόφιλος Γ' και εγώ, επιστρέψαμε από τη Γάζα με ραγισμένες καρδιές. Αλλά και με κουράγιο από τη μαρτυρία πολλών ανθρώπων που συναντήσαμε.

Μπήκαμε σε έναν τόπο καταστροφής, αλλά και θαυμαστής ανθρωπιάς. Περπατήσαμε μέσα από τη σκόνη των ερειπίων, περνώντας μπροστά από κατεστραμμένα κτίρια και σκηνές παντού: σε αυλές, σοκάκια, στους δρόμους και στην παραλία – σκηνές που έχουν γίνει σπίτια για εκείνους που έχουν χάσει τα πάντα. Σταθήκαμε ανάμεσα σε οικογένειες που έχουν χάσει το μέτρημα των ημερών της εξορίας επειδή δεν βλέπουν κανένα ορίζοντα επιστροφής. Τα παιδιά μιλούσαν και έπαιζαν χωρίς να κουνήσουν τα βλέφαρα -είχαν ήδη συνηθίσει το θόρυβο των βομβαρδισμών.

Και όμως, μέσα σε όλα αυτά, συναντήσαμε κάτι βαθύτερο από την καταστροφή: την αξιοπρέπεια του ανθρώπινου πνεύματος που αρνείται να σβήσει. Συναντήσαμε μητέρες που ετοίμαζαν φαγητό για τους άλλους, νοσοκόμες που περιποιούνταν τις πληγές με ευγένεια και ανθρώπους όλων των θρησκειών που εξακολουθούσαν να προσεύχονται στον Θεό που βλέπει και δεν ξεχνά ποτέ.

Ο Χριστός δεν λείπει από τη Γάζα. Είναι εκεί – σταυρωμένος μέσα στους τραυματίες, θαμμένος κάτω από τα ερείπια και όμως παρών σε κάθε πράξη ελέους, σε κάθε κερί στο σκοτάδι, σε κάθε χέρι που απλώνεται στους πάσχοντες.

Δεν ήρθαμε ως πολιτικοί ή διπλωμάτες, αλλά ως ποιμένες. Η Εκκλησία, ολόκληρη η χριστιανική κοινότητα, δεν θα τους εγκαταλείψει ποτέ.

Είναι σημαντικό να τονίσουμε και να επαναλάβουμε ότι η αποστολή μας δεν είναι για μια συγκεκριμένη κοινότητα, αλλά για όλους. Τα νοσοκομεία, τα καταφύγια, τα σχολεία, οι ενορίες μας – ο Άγιος Πορφύριος, η Αγία Οικογένεια, το Αραβικό Νοσοκομείο Al-Ahli, η Caritas – είναι χώροι συνάντησης και διαμοιρασμού για όλους: Χριστιανοί, μουσουλμάνοι, πιστοί, αμφισβητίες, πρόσφυγες, παιδιά.

Η ανθρωπιστική βοήθεια δεν είναι μόνο αναγκαία – είναι ζήτημα ζωής και θανάτου. Η άρνησή της δεν είναι καθυστέρηση, αλλά καταδίκη. Κάθε ώρα χωρίς τροφή, νερό, φάρμακα και καταφύγιο προκαλεί βαθιά βλάβη.

Το έχουμε δει: Άνθρωποι που περιμένουν στον ήλιο για ώρες με την ελπίδα ενός λιτού γεύματος. Αυτή είναι μια ταπείνωση που είναι δύσκολο να την αντέξεις όταν τη βλέπεις με τα ίδια σου τα μάτια. Είναι ηθικά απαράδεκτο και αδικαιολόγητο.

Ως εκ τούτου, υποστηρίζουμε το έργο όλων των ανθρωπιστικών φορέων – τοπικών και διεθνών, χριστιανών και μουσουλμάνων, θρησκευτικών και κοσμικών – που διακινδυνεύουν τα πάντα για να φέρουν ζωή σε αυτή τη θάλασσα ανθρώπινης καταστροφής.

Και σήμερα υψώνουμε τη φωνή μας σε μια έκκληση προς τους ηγέτες αυτής της περιοχής και του κόσμου: δεν μπορεί να υπάρξει μέλλον που να βασίζεται στην αιχμαλωσία, στον εκτοπισμό των Παλαιστινίων ή στην εκδίκηση. Πρέπει να υπάρξει ένας δρόμος που να αποκαθιστά τη ζωή, την αξιοπρέπεια και όλη τη χαμένη ανθρωπιά. Κάνουμε δικά μας τα λόγια του Πάπα Λέοντα ΙΔ' από τον Άγγελο της περασμένης Κυριακής:

«Ανανεώνω την έκκλησή μου προς τη διεθνή κοινότητα να τηρεί το ανθρωπιστικό δίκαιο και να σέβεται την υποχρέωση προστασίας των αμάχων, καθώς και την απαγόρευση της συλλογικής τιμωρίας, της αδιάκριτης χρήσης βίας και του αναγκαστικού εκτοπισμού του πληθυσμού».

Είναι καιρός να σταματήσει αυτή η ανοησία, να τερματιστεί ο πόλεμος και να τεθεί ως πρώτη προτεραιότητα το κοινό καλό των ανθρώπων.

Προσευχόμαστε – και καλούμε – για την απελευθέρωση όλων όσων στερούνται την ελευθερία, για την επιστροφή των αγνοουμένων, των ομήρων και για τη θεραπεία των πολύπαθων οικογενειών από όλες τις πλευρές.

Όταν αυτός ο πόλεμος τελειώσει, θα έχουμε μπροστά μας ένα μακρύ ταξίδι για να ξεκινήσουμε τη διαδικασία της επούλωσης και της συμφιλίωσης μεταξύ του Παλαιστινιακού Λαού και του Ισραηλινού Λαού, από τις πάρα πολλές πληγές που αυτός ο πόλεμος έχει προκαλέσει στις ζωές πάρα πολλών: μια αυθεντική, επώδυνη και θαρραλέα συμφιλίωση. Όχι ξεχνώντας, αλλά συγχωρώντας. Όχι σβήνοντας τις πληγές, αλλά μετατρέποντάς τις σε σοφία. Μόνο ένας τέτοιος δρόμος μπορεί να καταστήσει δυνατή την ειρήνη – όχι μόνο πολιτικά, αλλά και ανθρώπινα.

Ως ποιμένες της Εκκλησίας στους Αγίους Τόπους, ανανεώνουμε τη δέσμευσή μας για μια δίκαιη ειρήνη, για την άνευ όρων αξιοπρέπεια και για μια αγάπη που υπερβαίνει όλα τα σύνορα.

Ας μην μετατρέψουμε την ειρήνη σε σύνθημα, ενώ ο πόλεμος παραμένει το καθημερινό ψωμί των φτωχών.